

עמ"ת 22086/02/17 - ערן מידן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 22086-02-17 מידן(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני עורר	כבוד השופטת שירלי רנר
נגד משיבה	ערן מידן באמצעות ב"כ עו"ד דותן דניאלי (במנוי מטעם הסנגרויה הציבורית)
	מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד יפעת פנחסי מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

החלטה

1. ערר על החלטתו של בית המשפט השלום (כב' השופט גבאי ריכטר) מיום 9.2.17 בה הורה על מעצרו של העורר של העורר עד לתום ההליכים.

כנגד העורר הוגש כתב אישום הכולל חמישה אישומים. שלושה מתוכם בגין הפרת צו הפיקוח לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, תשס"ו-2006 (אישומים 1, 2 ו-4). מדובר בהפרות שהתבצעו על פי הנטען בנובמבר-דצמבר 2016 ובינואר 2017. שני האישומים הנוספים (אישומים 3 ו-5) עניינם קבלת דבר במרמה, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא ביטוח. מדובר במעשים שבוצעו על פי הנטען בדצמבר 2016 ובינואר 2017.

בד בבד הוגשה בקשה להורות על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים.

2. עובר למועד הדיון שנקבע הגיש ב"כ העורר בתיק העיקרי בקשה שכותרתה "טענה מקדמית דחופה ביותר מטעם הנאשם" במסגרתה עתר להורות על מחיקת אישומים 3 ו-5 מכתב האישום ו/או הפרדתם שכן צירופם לכתב האישום בגין הפרות צו הפיקוח נעשה שלא כדין והותרתם במסגרתו לרבות ציון עברו הפלילי של העורר בכתב האישום פוגעת בזכותו להליך הוגן.

הבקשה נותבה למותב הדין במ"ת שהיה אותה עת גם המותב הדין בתיק העיקרי. בית המשפט קבע כי הפרקליטות תהא ערוכה להשיב על הטענות במועד הדיון. במועד הדיון טענה ב"כ הפרקליטות כי אין מקום לדון בטענות המקדמיות במסגרת המ"ת אלא יש להותירן לשופט שידון בתיק העיקרי.

3. **בהחלטה מושא הערר** קבע בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה לכל חמשת האישומים המיוחסים לעורר. עוד

קבע כי בהתחשב בעברו הפלילי המכביד ביותר של העורר ובהתחשב בהתנהגותו מאז שוחרר ממאסר, אין מקום ליתן בו אמון וגם אין מקום לבחון חלופה בעניינו. לפיכך הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. באשר לטענות המקדמיות שהעלה ב"כ העורר קבע בית המשפט כי אלו דינן להתברר במסגרת התיק העיקרי.

4. **לטענת ב"כ העורר** שגה בית המשפט עת לא נתן משקל לטענות המקדמיות בדבר צירוף האישומים והפגם שנפל בכתב האישום בעקבות זאת. יש בטענות אלו כדי להשליך על בקשת המעצר והיה מקום לדון בהן קודם לדיון בבקשת המעצר. צירוף האישומים נעשה לטענת ב"כ העורר אך כדי להשיג את מעצרו של העורר עד לתום ההליכים.

עוד נטען כי שגה בית המשפט עת חרג מההלכה ולפיה רק בנסיבות חריגות יעצר מי ששוחרר, נסיבות המתקיימות לגבי אישומים 1-4, שכן העורר שוחרר במסגרת אישומים אלו ונעצר במסגרת האישום החמישי שהוספתו נועדה אך ליצור רצף מעצר ולהצדיק את המעצר עד לתום ההליכים. נטען בנוסף כי שגה בית המשפט עת הורה על המעצר בלא שקבע קיומה של עילת מעצר בעניינו של העורר ובלא שבחן קיומה של חלופה. לטענת ב"כ העורר שגה בית המשפט עת קבע קיומן של ראיות לכאורה בכל הנוגע לאישומים 3 ו-5 שכן לא קיים קשר סיבתי לכאורי בין מצג השוא לבין קבלת הדבר. עם זאת, גם בהינתן קיומן של ראיות לכאורה לכל האישומים 3 ו-5 הם אינם מקימים עילת מעצר של מסוכנות בעבירות רכוש לפי ההלכה הקיימת. עוד נטען כי גם בהינתן קיומן של ראיות לכאורה בכל הנוגע להפרת צו הפיקוח אין בכך כדי להקים עילת מעצר שכן מדובר בהפרות מינוריות שלא נובעת מהן מסוכנות המצדיקה מעצר עד לתום ההליכים.

5. **לטענת ב"כ המשיבה** טענות העורר בעניין הפרדת האישומים אינן יכולות להתברר במסגרת הליך זה וגם אם היו שני כתבי אישום לא היתה מניעה כי בית המשפט הדין במעצר ידון בהם. מחומר הראיות עולה כי מאז שוחרר העורר ממאסר היתה התנהלותו מרמתית ושקרית אל מול קצין הפיקוח באופן שמנע פיקוח, העורר מסר כתובות לא נכונות גם לבתי משפט שהורו על שחרורו, ולכך מתווספות עבירות המרמה שביצע המחזקות את המסקנה כי אין מקום ליתן בו אמון, מסקנה העולה גם מרישומי הפלילי של העורר. בנסיבות אלו ולאור העובדה שכל המיוחס לעורר בוצע במהלך תקופה קצרה של חודשיים מאז שוחרר ממאסר, יש לדחות את הטענה בדבר היעדרה של עילת מעצר.

באשר לטענות בדבר רצף המעצר נטען כי ניתנה בעניין זה החלטת בית המשפט המחוזי, הוגשה עליה בר"ע ואין מקום להעלות את הטענות במסגרת הליך זה.

6. **דין הערר להתקבל באופן חלקי.**

ב"כ העורר אינו חולק על כך כי טענותיו בדבר הפרדת האישומים דינן להתברר בפני המותב הדין בתיק העיקרי אלא שלטענתו בנסיבות דין היה מקום ליתן לכך משקל גם במסגרת הבקשה להורות על המעצר עד לתום ההליכים שכן אילו הובא בפני בית המשפט כתב אישום "רזה" יותר בדמות הפרות הנטענות של צו הפיקוח או כתב אישום שעניינו אך העבירות נשוא האישומים 3 ו-5 לא היה מקום להורות על המעצר עד לתום ההליכים.

אין בידי לקבל טענה זו. גם אם צודק ב"כ העורר בטענותיו בעניין הצורך בהפרדת האישומים, ואיני מחווה בכך דעה,

נראה כי בבקשה למעצר עד לתום ההליכים ניתן לפרוש בפני בית המשפט את התמונה העדכנית המלאה בעניינו של הנאשם. אילו הוגשו בעניינו של העורר שני כתבי אישום נפרדים והיתה מוגשת במסגרת אחד מהם בקשה למעצר עד לתום ההליכים, היה ניתן להביא בפני בית המשפט את עובדת קיומו של כתב אישום נוסף ובמקרה הצורך אף לבחון את הראיות במסגרתו. אינני סבורה איפוא כי טענות ב"כ העורר בעניין זה יש בהן כדי להביא לקבלת הערר.

7. אשר לראיות לכאורה בכל הנוגע לאישומי הקבלת דבר במירמה.

על פי האישום השלישי פנה העורר למתלונן 1 וביקש לרכוש ממנו רכב המיועד לפירוק תוך שהוא מציג עצמו כקצין משטרה בגמלאות ומכונאי בהכשרתו ובאפשרותו לתקן את הרכב ולחדש את הרישיון. סוכם על רכישת הרכב בתמורה ל-1300\$, המתלונן מסר לעורר את מפתחות הרכב והאחרון אמר שידאג לגרירתו ולביצוע תיקונים בו. מאוחר יותר הבחין המתלונן כי הרכב אינו ליד הבית וכשבועיים מאוחר יותר נעצר העורר כשהוא נוהג ברכב.

כפי שציין בית משפט קמא התשתית הראייתית לאישום זה עיקרה בהודעות המתלונן. בהודעתו מיום 7.1.17 מציין המתלונן כי לאחר שהעורר הציג עצמו כקצין משטרה בכיר בגמלאות הוא האמין בו מאוד, הוא נראה מאוד משכנע (ש' 23) ואז הזמינו מכונאי והוא שילם עבור העורר על תיקון מסויים שביצע המכונאי ברכב ואז נתן לעורר את המפתחות ואת ניירות הרכב.

8. על פי האישום החמישי פנה העורר למתלונן 2 וביקש לרכוש רכב המיועד למכירה תוך שהוא מציג עצמו כקצין בכיר בצה"ל ואחינו של אריק שרון. העורר והמתלונן נסעו למוסך שם קודם לכן הציג עצמו העורר בפני החשמלאי ככירורג העובד ב"הדסה". סוכם כי הרכב יישאר במוסך עד להעברת הבעלות. לאחר מכן המתלונן 2 עזב את המוסך והעורר נשאר במקום. העורר מסר לחשמלאי כי הוא נוסע ברכב כדי להביא את תיקו ויחזור בעוד חצי שעה ונסע מהמקום. כשבוע לאחר מכן נעצר במקום אחר כשברשותו מפתחות הרכב והרכב חונה בסמוך.

כפי שציין בית משפט קמא התשתית הראייתית לאישום זה טמונה בהודעותיהם של המתלונן שחר מן ושל החשמלאי במוסך, עדי זאב פרידמן. המתלונן אומר כי העורר נסך בו בטחון (ש' 12), ואילו החשמלאי מציין כי העורר אמר שהוא לוקח את הרכב כדי להביא את תיקו על מנת לשלם עבור התיקון שבוצע (ש' 10-12).

9. טענת ב"כ העורר ולפיה לא קיים לגבי אישומים אלו קשר סיבתי לכאורי בין מצג השווא לבין קבלת הדבר דינה להידחות. באישום הראשון העיד כאמור המתלונן כי האמין בעורר לאור המצג שיצר, ובכל מקרה ודאי יצר העורר מצג לכאורה כי בכוונתו לשלם עבור הרכב. הוא הדין לגבי האישום השני, בו יצר לכאורה העורר מצג כי הוא לוקח את הרכב על מנת להביא את תיקו ולשלם, אך לא פעל בהתאם.

10. אין בידי גם לקבל את הטענה ולפיה לא קיימת בעניינו של העורר עילת מעצר. אי מתן אפשרות לפקח על העורר בהתאם לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, עשויה כשלעצמה להקים עילת מעצר של מסוכנות, שהרי את פוטנציאל הסכנה אותו רואה המחוקק כאינהרנטי בנסיבות מסוימות, מבקש המחוקק למתן או לאיין באמצעות

הפיקוח. זאת ועוד. גם ביצוען לכאורה של שתי העבירות נשוא האישומים השלישי והחמישי הכוללות גם עבירות של נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח יש בהן כדי להקים עילת מעצר בנסיבות בהן בוצעו בסמיכות כה גדולה זו לזו ובסמיכות כה גדולה לשחרורו של העורר ממאסר. קרי, המסוכנות טמונה בכך שישוב ויחזור על מעשיו.

11. גם הטענה ולפיה לא היה מקום להורות על מעצרו של העורר לאחר ששחרר בעקבות ארבעת האישומים הראשונים, דינה להידחות. **ראשית**, בעניין זה ניתנה החלטתה של כב' השופטת פרידמן-פלדמן בעמ"י 61029-01-17 מיום 26.1.17 בערר על החלטתו של בית משפט השלום בשלב הצהרת התובע. **שנית**, עשוי האישום החמישי להיות "הקש" ששבר את גב הגמל.

עם זאת, נראה כי בנסיבותיו של עורר זה ותיקים אלו יש מקום להזמין תסקיר מעצר לשם בחינתה של חלופה. מדובר במי ששחרר לאחר מאסר ממושך מכתלי הכלא אך ביום 7.11.16. ההפרות הנטענות של צו הפיקוח עשויות להצביע על היעדר כתובת קבועה לאחר שחרור ממאסר כה ממושך. העבירות הנוספות הינן עבירות רכוש.

בנסיבות אלו מתבקש שירות המבחן להכין תסקיר מעצר בעניינו של העורר.

בית משפט השלום יקבע דיון בפניו לאחר הגשת התסקיר.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לשירות המבחן אשר מתבקש להכין את התסקיר עד ליום 8.3.17.

ניתנה היום, כ"ו שבט תשע"ז, 22 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.